

Libris

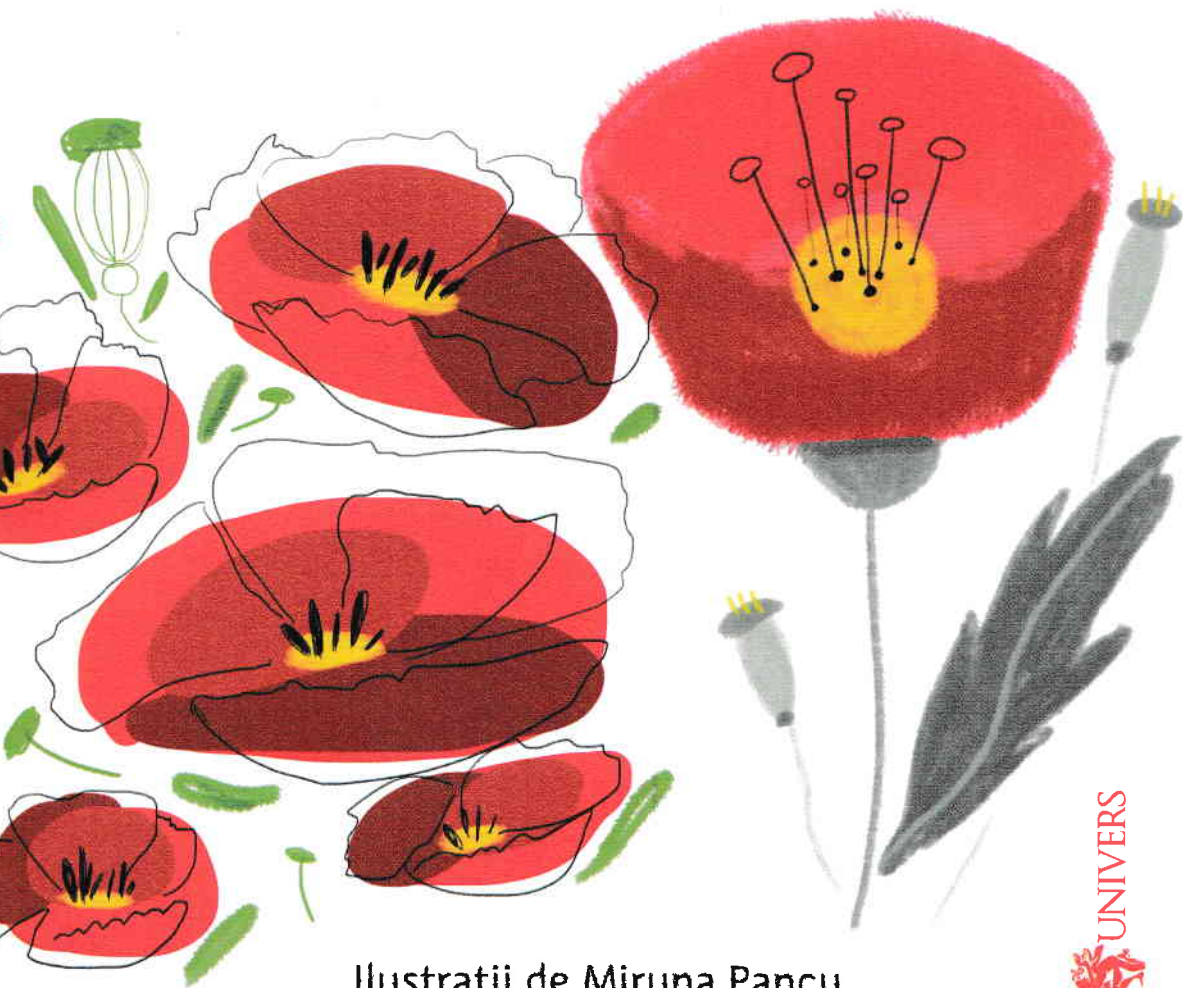
RO

Respect pentru oameni

Ioana Chicet-Macoveiciuc

CAIETUL

Roman mic pentru
fetițele care cresc mari

Ilustrații de Miruna Pancu

UNIVERS

CUPRINS

- 6** Caietul Murei și Mura
- 16** De ce uneori mă simt
așa de diferită de ceilalți oameni?
- 23** E în regulă să nu-mi placă alți copii?
- 29** Alte două întrebări importante:
E normal să vreau uneori să fiu singură?
și: E normal să vreau uneori să nu-i spun
mamei sau lui tata ceva?
- 39** Cât de greșit e că uneori nu-mi place
de mama sau de tata?
- 46** De ce se schimbă corpul meu?
- 59** E bine să încalc regulile ca să
mă placă prietenii mei?
- 66** Ce să fac când cineva râde de mine
sau încearcă să mă rănească?
- 71** De ce trebuie să creștem?
- 75** Cum o să fie viața mea?
- 80** Mulțumesc

Caietul Murei și Mura

Mura n-a fost niciodată foarte vorbăreață. Nu cu oamenii, vreau să zic. Ea e vorbăreață, dar numai atunci când rămâne singură în camera ei sau în pădure ori în curtea școlii. Atunci și doar atunci, când nu e nicio ureche de om prin apropiere, începe și Mura să vorbească.

Dacă e la ea acasă, în camera ei cu multe cutii pline cu plușuri, cai de toate formele și dimensiunile (nu chiar toate dimensiunile, cel mai mare e cât un cățel mai mic), Mura vorbește mult, vorbește întruna. Vorbește cu plușurile din pat, cu peștele albastru din acvariu (îl cheamă Vasile), cu cărțile din bibliotecă, uneori vorbește și cu radiera ei în formă de purcel, pe care o roagă frumos să-i șteargă de tot T-ul ăla pus aiurea în cuvântul *difertit*.

Dacă e pe-afară, Mura vorbește cu buburuza pe care o culege de pe frunză. Cu melcul care se târăște înceeeeet prin iarbă. Cu ciorile care se foiesc pe crengile copacilor la apus.

Murei îi place să deseneze în Caietul ei. Acum e la al optulea volum din Caiet. Pe primul l-a primit când a împlinit trei ani. Mama Murei s-a gândit că e păcat ca fetița să deseneze pe foi care se pierdeau mereu pe sub canapea, printre cărți și roți de mașini, la ea în geantă sau printre dosarele lui tati, așa că i-a oferit un caiet mare în care Mura să deseneze tot ce dorește. Așa, desenele vor rămâne mereu împreună în siguranță, lipite la cotor unele de altele precum crengile într-un copac.

Pe coperta primului volum, mami a scris: CAIETUL MUREI, volumul 1, iar Mura a desenat asta:

Respe Mura avea aproape trei ani și jumătate

când primul caiet s-a terminat. Desenase pe absolut fiecare colț de caiet, nu mai era loc alb nici cât să pui un vârf de deget. Atunci, mama Murei i-a adus un caiet nou, gol goluț: volumul doi.

Mura a continuat să deseneze acolo fetițe, curcubeie, castele, flori, nori și ponei.

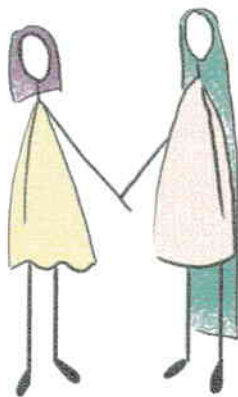
Când și acest al doilea caiet s-a umplut, Mura a primit cel de-al treilea caiet și tot așa. Acum, Mura a ajuns undeva în a doua jumătate a celui de-al optulea volum de desene și scrisori ale Murei.

Pe copertă e desenată o fetiță cu păr mult, negru și des, așezată pe o ciupercă roșie cu buline mov.

Paginile pline ale caietului ascund grădini secrete pline de culoare, camere cu multe ferestre, flori pe care natura nu le-a inventat încă.

Printre desene, Mura strecoară mici mesaje sau scrisori de iubire pentru prietenele ei. De exemplu, desenează două fetițe care se țin de mână, iar sub ele le scrie numele: una e Mura, desigur, cealaltă e Sara. Apoi scrie:

Mura și Sara sunt cele mai bune prietene, se iubesc și se joacă doar ele două în fiecare zi.

Sara e una dintre colegile de școală ale Murei, uneori se joacă împreună. Mura o place mult, ar vrea să fie cea mai bună prietenă a Sarei, dar Sara are și alte prietene. Cu unele se joacă mult mai mult decât cu Mura, ceea ce o întristează uneori.

Mai sunt și alte fetițe drăguțe la școală, mai e Anastasia, mai e și Dorothea, dar ele sunt destul de vorbărețe, povestesc mult despre jocuri video și despre Facebook, iar pe Mura n-o interesează prea mult lucrurile astea.

Respo Murei îi place mult să alerge. Să danseze. Să stea în camera ei și să deseneze în Caiet. Să se joace singură cu plușurile ei, care vorbesc și se mișcă atunci când nu mai e și altcineva de față în afara de Mura.

Să se uite la un film împreună cu mami și tati, duminica după prânz. Să stea toți pe canapea, cu picioarele pe măsuța de cafea, să aleagă filmul după ce votează toți, apoi mama să facă popcorn, tata să pregătească limonada, să tragă draperiile, ca să se facă întuneric cât de cât, să dea drumul la film, pe urmă să adoarmă în primele zece minute și să sforăie liniștit cu castronul de popcorn pe piept, iar Mura și mama să urmărească filmul până la final, cu picioarele amestecate.

E drăguță mama Murei. Aproape întotdeauna cântă un cântecel vesel, cel mai adesea e unul de Crăciun, chiar dacă tocmai a început vara. Poartă fuste și rochii colorate, iar la gât îi zornăie mereu mărgelile de sticlă, de lemn sau de plastic. Are răbdare mama Murei, îi explică lucruri și-i spune povești de când era ea mică, dar uneori se enervează și ea, ca toți oamenii, și-i spune Murei că are nevoie de un pic de timp să se liniștească. Mama Murei este creatoare de parfumuri. În zilele în care e inspirată și-i ies rețete bune de parfum, dansează în bucătărie în timp ce-i pregătește Murei pastele ei preferate, cele cu sos de roșii și parmezan. În zilele în care nu ies parfumurile așa cum trebuie, cântecelul nu se prea aude, iar Mura trebuie să-și facă un sandwich cu cașcaval, pentru că mama ei nu are putere să-i facă paste.

Tatăl Murei lucrează într-un birou la o companie care se asigură că oamenii din oraș au curent electric, adică lumină de la becuri și imagini în televizor și căldură în cuptor, răcoare în frigider și muzică la radio.